

Trio d'asos

MANEL CASTAÑO

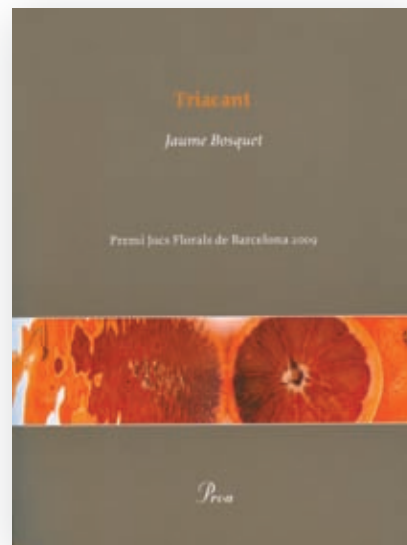
Quatre títols anteriors a aquest en què ha recaigut el premi Jocs Florals de Barcelona 2009 avalen la dedicació a la poesia de Jaume Bosquet, de qui es pot dir que, sense pressa ni gaire soroll, s'ha convertit en un dels noms indispensables de la poesia d'aquest principi de segle. *La Pietà Rondanini*, que dóna títol a la primera part d'aquest llibre, és l'última obra de Miquel Àngel. Hi va estar treballant fins al moment de morir i resta inacabada, potser perquè, per la seva concepció mística, és inacabable. Es tracta d'una escultura de marbre, de gairebé dos metres, que reuneix les figures del Crist i de la seva mare en un difícil equilibri, de tal manera que no queda clar qui sosté qui, i transmet una intensa sensació d'elevació espiritual.

És considerada un emblema del final de l'optimisme renaixentista i una presa de consciència de la insignificança de les construccions huma-

nes, pròpia del manierisme. Els trenta breus textos que Bosquet hi dedica són molt més que uns comentaris sobre el difícil procés de creació d'aquesta obra, i contenen una reflexió sobre el gènere artístic de la pietat –la representació de la Mare de Déu sostenint el cos mort de Jesucrist acabat de desclavar de la creu–, que va obsedir Miquel Àngel els últims anys de la seva vida, més una aproximació, no gens fàcil, a la idea de redempció.

A l'escultura que l'artista va deixar esbossada però amb una gran capacitat de suggeriment, el poeta hi dedica una escriptura al·lusiva, a primera vista enigmàtica –qui conegui l'obra de J. A. Valente hi trobarà una semblança–, amb la intenció de treure a la llum impressions potser només a l'abast de la poesia.

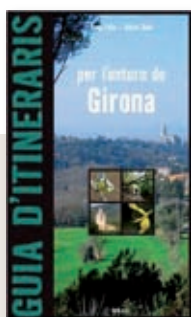
La segona part, titulada «Adolescents», és més convencional, més semblant als llibres anteriors de Bosquet. Reuneix 40 poemes curts, epigramàtics, sovint amb sentències lapidàries, entorn de la vida adolescent contemplada per una mirada adulta però no distant, que comprèn però no interfereix en els descobriments, els entusiasmes i les frustracions pels quals tothom ha de passar inevitablement. L'adult que parla en aquests poemes no es pot estar d'escombrar cap a casa si la seva opinió és requerida. A algú que li presenta versos li respon que són bons «perquè no parles / d'amors, sinó que captes el que veus», i a algú que volia fer filosofia

JAUME BOSQUET

Triacant

Proa, 2009.
84 pàgines.

PONÇ FELIU | ALBERT RUHÍ

Per l'entorn de Girona

Brau.
Girona, 2009.

Un seguit de rutes pels parcs i les zones verdes més urbanes de l'àrea metropolitana. Hi apareixen les ribes del Ter, els contraforts de les Gavarres o els paisatges agroforestals de Domeny, Canet d'Adri i Sant Gregori. Inclou fotos, mapes, fitxes i dades de tota mena.

No hi trobarem respostes a què aferrar-nos, només un despulat plantejament de preguntes essencials

pura li retreu que s'hagi deixat endur a estudiar publicitat.

La tercera part, «Produeix tristesa», és un monòleg aparentment escrit a raig i sense puntuació –hom no es pot estar de preguntar-se si una segona redacció, reorganitzant-ne els materials, no hauria donat lloc a un poema més potent– entorn de la incertesa de la pròpia existència i de l'amenaça del mal present en el món; de la recerca infructuosa de respostes xocant sempre amb una realitat espantosa: «l'home la criatura feta per a l'absolut / tançada de per vida en una fàbrica»; de la banalitat de les relacions humanes i el tan difícil com necessari camí de l'amor: «l'amor és el pensament / ens reconeixem en l'amor del pensament». No hi trobarem respostes a què aferrar-nos, només un despulat plantejament de preguntes essencials. En definitiva, més que un llibre en tres parts, Jaume Bosquet ens ha ofert tres llibres en un, i ha demostrat, bon investigador en poesia, que domina tres estils ben diferents, en cada un dels quals endevinem ulteriors reeiximents.